

Nr 397.

Av herr **Lindblom**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen, m. m.

I propositionen nr 244 med förslag till ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen m. m. föreslås bl. a. beträffande lagtima riksdag en uppdelning av sessionstiden samt införande av ett uppskovsförfarande i fråga om behandlingen av propositioner och motioner. Huvudförslagen härom böra föranleda vissa jämkningar i andra grundlagsstadganden. Detta förhållande torde ock i huvudsak ha beaktats vid utarbetande av förevarande proposition. Härvid synes dock ha förbisetts följande bestämmelse om kyrkolagstiftning i § 87 mom. 2 regeringsformen, nämligen: »Har ej förslag, varom nu fråga är, före början av riksdagen näst efter den, som framställt eller antagit förslaget, blivit såsom lag genom allmän kungörelse utfärdat, vare det förfallet, och Konungen underrätte då riksdagen om de skäl, som hindrat förslagets antagande.» Om nämligen en riksdag uppskjuter ett framlagt kyrkolagsförslag från vårsessionen till efterföljande höstsession, skulle i regel betydande svårigheter uppstå att före nästkommande riksdag inhämta kyrkomötets samtycke till en av riksdagen eventuellt beslutad ändring i kyrkolag. Vägande skäl synas därför kunna anföras för en utsträckning av den i förevarande grundlagsstadgande föreskrivna tidsfristen. Häremot kan emellertid förvisso resas den erinringen, att riksdagen därigenom vid utövningen av sitt laginitiativ ej längre skulle ha lika fria händer som tidigare, vilket möjligen kunde stå i mindre god överensstämmelse med grunderna till förevarande bestämmelse — liksom till motsvarande stadgande i paragrafens 1 mom. beträffande civil- och kriminallagstiftning m. m. På något sätt torde emellertid bestämmelsen i § 87 mom. 2 regeringsformen böra ändras vid bifall till den kungl. propositionen i nu förevarande del. På grund av vad sålunda anförts hemställes alltså,

att riksdagen, vid bifall till de i propositionen nr 244 framlagda förslagen om uppdelning av sessionstiden och införande av ett uppskovsförfarande, såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling ville besluta en därav betingad ändring av § 87 mom. 2 regeringsformen; samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig grundlagstext.

Stockholm den 25 maj 1948.

E. A. Lindblom.